

аутсорсинг іншу авіакомпанію або перевізника, які не є стороною договору, укладеного перевізником та пасажиром, у випадку аварії літака. Монреальська конвенція також включає зобов'язання перевізників отримувати страховку в своїй країні. Страхового полісу має бути достатньо для покриття їх відповідальності згідно з Конвенцією. Це забезпечує пасажиром запевнення, що у випадку аварії літака перевізник зможе виконати своє зобов'язання сплатити компенсацію всім сім'ям жертв чи постраждалим [3].

Отже, два основних документи міжнародного повітряного законодавства – Монреальська конвенція та Варшавська конвенція. Монреальська конвенція створила єдиний режим міжнародного повітряного права. Однак той факт, що деякі країни ратифікували Варшавську конвенцію, а не Монреальську конвенцію, і навпаки, суттєво впливає на відповідальність за авіакатастрофи. Кілька держав вирішили лише ратифікувати Варшавську конвенцію, що завдає шкоди міжнародним авіаперевізникам. Таким чином, врегулювання цього питання досі залишається відкритим.

Література

1. Конвенція для уніфікації деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_181#Text (дата звернення 13.10.2020).

2. Конвенція, додаткова до Варшавської конвенції, для уніфікації деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень, здійснюваних особами, які не є перевізниками за договором. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_130#Text (дата звернення 13.10.2020).

3. Конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_594#Text (дата звернення 13.10.2020).

УДК 629.7 (043.2)

Галатенко К.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Устинова І.П., к.ю.н., доцент

АВІАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Україна є однією з країн світу, в якій авіакосмічна промисловість має досить високий рівень розвитку. В сучасному світі величезне значення в житті всього людства має авіація і космонавтика.

Безперечно, причетність країни до цивілізованого світу визначається ще й рівнем її участі в авіакосмічній діяльності. А на планеті не так уже й багато держав, які могли б конкурувати з Україною у сфері авіакосмічних технологій.

Розвиток міжнародних відносин та глобалізація економічних процесів стимулюють розвиток повітряних перевезень, зростання попиту на швидке та зручне транспортне сполучення [1, с. 67].

Україна має досить потужний потенціал у галузі авіації. Зокрема, на її території міститься два найбільших виробники авіатехніки в СНД – Харківське державне авіаційне промислове підприємство та Авіаційний науково-технічний комплекс ім. О.К. Антонова, що є лідерами українського літакобудування [2].

Незважаючи на всі пріоритети, які ми маємо, в Україні відсутня диференціація партнерів та ринків збуту. Для того, щоб вийти на західний ринок, потрібно розвивати партнерство з країнами Східної та Центральної Європи. Також необхідна наявність розвинутого внутрішнього ринку, який на сьогодні фактично відсутній в Україні [3].

Автор підтримує тезу про те, що в першу чергу українські авіакомпанії повинні мати спрямованість на інтегрування внутрішніх та міжнародних авіарейсів. Завдяки вигідному географічному розташуванню України та наявністю міжнародних аеропортів можливе нове освоєння відкритої ніші ринку – ринку транзитних пасажирів [4, с. 148-149].

В умовах інтеграції авіаційної галузі України в європейську, спостерігаються позитивні зрушення в сфері авіаційних перевезень України, але, незважаючи на них, також існують і деякі проблеми в цій галузі, а саме: нестабільність кон'юнктури зовнішніх ринків, що впливає і на активність перевезення авіатранспортом пасажирів і вантажів; криза внутрішнього ринку авіаційної техніки, пов'язана з недостатньою кількістю коштів у авіаційних компаній для оновлення парку повітряних суден; відсутність в авіаційній галузі власних фінансових ресурсів, потрібних для її розвитку; нерозвиненість кредитних механізмів і лізингу з фінансування виробництва і постачання авіаційних суден; відсутність стимулів для вітчизняних та іноземних компаній до інвестування в авіаційно-будівельну промисловість; посилення конкуренції як на зовнішньому, так і на внутрішньому ринку з боку закордонних авіапромислових компаній. Погоджуємося, що головною проблемою є те, що парк повітряних суден України є надто застарілим, оскільки близько 80% літаків використовуються понад 10 років, а їх технічний розвиток та

обслуговування не відповідає стандартам сучасної авіації [5, с. 16-18].

Отже, авіаційна промисловість в Україні потребує певних капіталовкладень. На жаль, проблем в авіаційній сфері дуже багато, але це не заважає Україні займати почесне місце в сфері авіації. Поступово, певними кроками авіація відновлює свою колишню стабільність.

Література

1. Історія повітроплавання та цивільної авіації України / уклад. Семенова М.Ф., Вахнован В.Ю., Шкурко О.П. Київ: НАУ, 2015. С. 67.
2. Офіційний сайт Державної авіаційної служби України. URL: <http://avia.gov.ua> (дата звернення 10.10.2020).
3. Липницький Д.В. Лізинг як інструмент підвищення конкурентоспроможності та капіталізації транспортної галузі України. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>. дата звернення 10.10.2020).
4. Ложачевська О.М. Глобальна інституціональна взаємодія міжнародних авіаційних організацій з аеропортами України: монографія. Київ: Логос, 2019. С. 148-149.
5. Кореняко А. Украинские авиаперевозки: одним крылом в Европе. *Взлет*. 2013. № 11. С. 14-26.

УДК 342.951:351.713 (043.2)

Дячишин М.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Кунєв Ю.Д., д.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНО - ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВТРАТИ БАГАЖУ ПРИ АВІАЦІЙНОМУ ПЕРЕВЕЗЕННІ

У наші дні кількість авіаційних перевезень із комерційною, а також туристичною метою постійно зростає. Крім того, повітряні перевезення вважаються найбільш безпечним способом подорожувати, адже впродовж останніх десятиліть у виробництві впроваджувалися нові технології, щоб підвищити безпеку польотів. Авіатранспортуванню підлягають, як правило, не лише пасажир, а й багаж, який вони беруть із собою. Проте, як говорить статистика, кожен сотий пасажир втрачає свій багаж та не знає, що ж робити у такому випадку. Отож, тема нашого дослідження є актуальною в умовах сьогодення, оскільки перевезення багажу в авіаційному транспорті має свої певні переваги та недоліки.

Перш за все, потрібно внести ясність, що багажем визнаються речі пасажира, спакзовані для перевезення різними видами